

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Michala Mazance v právní věci žalobce: **L. L.**, proti žalovaným: **1) předseda Nejvyššího soudu**, se sídlem Burešova 20, Brno, **2) předseda Krajského soudu v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, **3) ministryně spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaných,

t a k t o :

- I. Žaloba proti ministryni spravedlnosti **se vylučuje** k samostatnému projednání.
- II. Žaloba proti ministryni spravedlnosti **se postupuje** Městskému soudu v Praze.
- III. Žaloba proti předsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi Krajského soudu v Brně **se postupuje** Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 17. 1. 2020 podání žalobce označené jako „Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu“. Z jeho obsahu však vyplynulo, že podatel si stěžuje na způsob rozhodování Krajského soudu v Brně týkající se danění v oblasti poskytování půjček a spotřebitelských úvěrů. Soudci Krajského soudu v Brně podle něj nemají základní znalosti, přičemž předseda Krajského soudu v Brně nedbá na odbornou zdatnost svých kolegů. Naznačoval, že se soudci dopouští lhaní a podvádění. Podle obsahu podání proto Nejvyšší správní soud posoudil námitky podatele jako námitky proti nezákonnosti v postupu, chování a jednání některých soudců, tedy jako podnět k zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudců, a proto podatele vyrozuměl, kdo je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení.

[2] Dne 30. 1. 2020 zaslal podatel předsedovi Nejvyššího správního soudu přípis, v němž uvedl, že soud nežádal o podání kárné žaloby na soudce, ale žádal, aby označené osoby jako správní orgány konaly v souladu s jejich zákonnými povinnostmi. Přípisem ze dne 24. 2. 2020 upřesnil, že své podání ze dne 17. 1. 2020 skutečně zamýšlel jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaných.

[3] Podle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud.*

[4] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo*

jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

[5] Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že *byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. Byla-li věc nesprávně postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, vrátí ji Nejvyšší správní soud krajskému soudu, který ji postoupil, nebo ji postoupí krajskému soudu věcně a místně příslušnému.*

[6] Podle § 39 odst. 2 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., může předseda senátu vyloučit k samostatnému projednání kasační stížnost směřující proti více rozhodnutím, není-li společné řízení možné nebo vhodné.

[7] K projednání žaloby je tedy místně příslušný krajský soud, do jehož obvodu spadá sídlo žalovaného. Nejvyšší správní soud shledal, že společné projednání této žaloby není možné, neboť žalobce brojí proti nečinnosti žalovaných, u nichž je dána různá místní příslušnost soudu. Proto Nejvyšší správní soud vyloučil žalobu na ochranu proti nečinnosti ministryně spravedlnosti k samostatnému projednání.

[8] Žalovaná ministryně spravedlnosti má sídlo v Praze, místně příslušným soudem je tudíž Městský soud v Praze. Žalovaný předseda Krajského soudu v Brně a předseda Nejvyššího soudu mají sídlo v Brně, místně příslušným soudem je tudíž Krajský soud v Brně. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s., byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. Nejvyšší správní soud proto v souladu s uvedeným ustanovením rozdělené věci postoupil, a to v části žalované ministryně spravedlnosti Městskému soudu v Praze a v části žalovaného předsedy Krajského soudu v Brně a předsedy Nejvyššího soudu Krajskému soudu v Brně, jakožto soudům věcně a místně příslušným. Na těchto soudech bude, aby se věci dále zabývali, včetně posouzení splnění podmínek řízení a toho, zda se jedná skutečně o žalobu proti nečinnosti nebo případně o jiný žalobní typ.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2020

Petr Mikeš
předseda senátu